

Hærrer e orla (adjektiv)

Orla som tæla om herre herre nôgu e.

Ændelsan (Ændelser) -ig blir -u hell -a men många undantag	krokig	fläckig	molnig	trevlig	rostig	pratig	regnig	hungrig	sorglig
	kroku	flækku	målnu	håttu	rustu	særvu	regnun	hongru	sorgela
-lig blir -len	solig		barnslig <i>N</i>		rolig		Besværlig <i>N</i>		
	<i>N solen n dag</i>		<i>barnslen n pöjk</i>		<i>E artô e ståårs</i>		<i>besveslen n mobil</i>		
-ligt blir ôt hell -len	<i>De e solôt</i>		<i>De e barnslôt</i>						
Olik stærsk meining (komparerin g) Fleste adjektiva vål ta adverbforme n nær de e dom som bestæm öve e neutralt e substantiv	röd	rödare	rödast	kort	kortare	kortast			
	rö	röar	röest	stutt	stuttar	stuttest			
	<i>E rö e bloom</i>	<i>N henn blomma e röar</i>	<i>N dænna e röest</i>	<i>N stutt n veij</i>	<i>N henn veijn e stuttar</i>	<i>Håkken e stuttest?</i>			

Einstaka obestæmme

Fleir

En ock ett som bestämning

Maskulinum	N fin n pöjk N' pöjk som e fin E fin e	N litt' n (n) bil N'bil som e lit'n	Tvo fin pöjka	Ein fin n ein	Tvo fin eina
Feniminum	ståårs Stårsa e fin E finnt e	E litta (e) ståårs stårsa e lit'n	tvo fin stårsa	Ei fin e ei	Tvo fin eina
Neutrum	barn Barne e finnt	E litte (e) barn	Tvo fin onga	E fint e ett	Tvo fin eina
	De henn rämme e kallhst		De henn dagan e kall		

N henn
færga e
fin

De henn
færgan e
fin

**Einstaka
bestæmme**

Ændelsa vól -e

Maskulinum N'henn fine pöjken
N'henn artige
pöjken
N dænn svårte
fauguln

Feniminum N'henn fine stársa

Neutrum E grátt e skáp
De dæn gråe skåpe
De henn fine barne

Fleir

De henn fine pöjkan

De henn artige pöjan

De dæn svårte

fauglan

De henn fine stársan

Tvo grá skáp

De henn fine ongan

Dom tvostavige adjektiva går it te bööj. Dom kan inte stå ti utpeike form

trött	lamster	Je kænn me lamster i dag Du kan aldrig tro vó je várte	<i>N' henn fejen pöjken De vól fel te seij sô N' fejjen n pöjk</i>
glad	fejen	fejen	
avundsju			
k	fikjen	Han e fikjen	
orolig	ampen	Hu komme aldrig, je várte sô ampen	
naken	nættjen	Hu låg der nættjen	
hemlighet			
sfull	hymlen	De va'n hymlen om Du ske it væ	
sur	fjåmpen	fjåmpen	
påpasslig	kant	Han va it sô kant mæ dæ	
tök	duktig	Han e tök te te hjælp te	
villig	håkks	Han e håkks på fissjinga	
snabb	flöt	Han e flöt å	

Enstaviga adjektiv ännar om n lång n vokal som e oböje te stutt vokal före ændelsa -t

Ven e tör	De henne e tortt
Husa e	
stor	Huse e stortt
Väggen e	
sne	Tavla hæng snett
Färga e	
blå	Take e blått

Einstavig adjektiv mæ diftong, dåbbulvokal, ei hell au , der försvinn diftongen å vól n stutt n vokal före ændelsa -t

blek	Du ha várte bleik	Tyge ha várte blekkt
------	-------------------	----------------------

redig	Han e grei	De grett mæ hænom
sen	Han bruk væ sein	Han komme sennt
blöt	Vårte du blaut?	Golve ha vårte blött
	Han e laus n henn	
lös	vælingen	Bruke e lösst
lös	E laus e mutter	Jærne e lösst

Sje-ljude å k före ændelsa -k försvinn om ændelsa e -t

stark	N'stærsk n'smak	De smaka stærst
mörk	Himmeln e mårsk	De va mårtt i dag

Deremot behålles sjeljude före -t om riksspråke ha -sk frammaför -r

karsk	Han e kærsk ta se	e kærskt e drag
-------	-------------------	-----------------

Om ljö e -rp vål r e sje-ljö

vass m.fl.	N'skærsp n'egg	De va skærret (sprött) e brö
------------	----------------	------------------------------

Om

ændelsa e

-t våle e

sjeljö

milla -r o

-t. -r

försvinn

klar	E dæ klar?	De e klarst nu
sällsynt, märkvärdigt	N henna e rar	de va rarst

Næ -l e tjukkt kom -r tebaker före ændelsa -t

		De va furrt gjort ta
elak	N ful n ooks	de
hård	Bjårska e håll	Hu ha hårrt e treslag
stel	N' skel n piin	De va skærret e slag ti a
snål	Hane snål	De va snårrt gjort
sur	Mjælka e sur	De smaka surrt

-p vål allten -f på orla som sluut på p nær ændela e -t

odryg knapp	Pæningan e skryp	Hu höör te e skryft e folkslag E knafft e mått
----------------	------------------	---

Litn ha spesiell e böjing. -n försvinn å -i vål stutt

liten	N litn n pöjk	N littn pöjk står
	E litn e ståårs	danen
	E lite e kryp	E litta ståårs
		E litte kryp

Verba som ha perfekt particip å slut på -en

slå	Jag ska slå lægdan	Je ske slå lægda
-----	--------------------	------------------

	Lägdan är slagen	Legda e slegen
	En slagen lägda	E slege e læægd
bära	Jag ska bära bordet	Je ske bæra bole
	Bordet är bortburet	Bole e bortbören
	Ett bortburet bord	E bortböre e bol
läsa	Att läsa	Te læsa
	Boken är läst	Boka e lesen
	En läst bok	Boka e lässt

Particip-forman ske sættes etterat tingorle næ forma e bestæmmd

Den här tagna plåten		N henn plåtn e tege
	FEL	N henn tege plåtn
Vi har den här		Mæ ha n hen
nylammade tackan		nylamme tækka å
och två får till		tvo sau te

Te jamsken gåre fala bra te sætte e O frammaför för te få te e neikenes n form

Lägda e oslegen
Ven e obören
De e osope
okomme

Jamska ha lætt för å sætte ihop orla. Bæste e å sætte participformen ta verbe eet tingorle

Den här lägdan är nysått	De henn länne e nysådd
De här bollarna är kastade	De henn bollan e kaste
Det här brevet är skrivet nu	De hen breve e skreve nunen

Presens particip shluut allten på -ande hell -ende ti svensken

Ti jamska finns e fleir forma

En läsande pojke	N læsanen n pöjk
En gående kvinna	E gåenes e kvinnfolk
Den här maten är oätlig	N henn matn e oetanes
Den här sidan går inte att läsa	N hen sia e olesanes

Eet e komma ænres presens particip

Pojken, han kom sjungande	Pöjken, han komme sjongenes
Hästen, han kom springande	Hästn, han komme kutnes
Han kom springande	Han komme kut'n
Stina, hon kom gående	A Stina, hu komme gåenes
Hon kom gående	Hu komme gåe'n

	jamska	villu	meir villu	mest villu
	alt.		villugar	villugast
villig	svenska	villig	villigare	villigast
			Han e	Han e
vill		Han e vill	villar	villlest

Vilse
 Han e meir vill
 Han e vill i skoga
 Han ha tulle bort se
 Han e mest vill

Komparativ- o superlativforman e oböjlen. Bærre nær dom sjælv e tingorl böjes dom
 En yngre pojke N ynger n pöjk
 Den yngsta pojken springer
 fortast Yngste pöjken spring fortast
 De yngre pojkarna är duktiga De ynger pöjkan e husku
 Den yngsta pojken är värst Yngt pöjken e værst

Jamska ha n tredje form för presens particip, -ing. Aldeles som ti engelsken
 Sjungandet gjick bra Sjonginga gjekk bra
 Det var ett väldigt sjungande De va e fala sjonging
 Det var ett springande upp och
 ner De va e kuting opp å ne
 Där var det läsande ska jag säga
 dig Der vare læsing ske je sææj de

Komparatio
 n

Komparation ta adjektiva e ett sommu regul som ti svensken
 komparati
 v. Ændels superlativ
 -ar hell - . Ændels -
 er est hell -st
 mest

positiv	komparati v	superlativ	positiv	er	est hell -st
glad	gladare	gladast	fejen	mer fejen	fejen
ung	yngre	yngst	ong	ynger	yngst
lång	längre	längst	lång	længer	længst
lortig	lortigare	lortigast	lortu	lortigar	lortigest
nitisk	mer nitisk	nitisk	nitisk	nitiskar	nitigest
stor	större	störst	stor	stör	störst

Den yngre pojken N yngren
 Den yngsta av pojkarna N yngst'n ta pöjkom
 Den yngre flickan N yngra
 Den yngsta av flickorna N yngsta ta stårsom
 Han bor hos de yngre (flertal) Han bo mæ yngrom
 Han är en av de äldsta Han e ein ta de gamlestom
 Han är den längst av alla i byn Hæn e længst'n ti bya
 Hon är den gladaste av alla i
 gruppen Hu e glaesta ti heile hopa
 De som var äldre stannade
 hemma Gammlaran stane heim

Komparatio
 n

Som ta adjektiva kan it få e ændels. Då går få te mæ meir å mest
 dåsig dåsigare dåsigast dalmu mer mest Hu e

					dalmu	dalmu	viller æn
					bættir	bæst	nôgun
					minner	minst	ææn
	bra	bättre	bäst	viller	gamlar	gamlest	
	liten	mindre	minst	lit'n			
	gammal	äldre	älst	gammal			

Dativ

Adjektiva som styr dativ

liknar	lik	Han va lik'en	Han liknar henne
			Jag var så less
less	lei	Hu va sô lei'a	honom
skyldig	skyllu	Je e skyllu'n	Jag är skyldig henne
nära	ner	Je va ner'a	Jag var nära honom
nyttig	nyttu	De e nyttu'n ein	Det är en nyttig en
van	van	E du van'en?	Är du van henne
fler	fleir	Du e som fleir'an	Du är som de flesta

Fornnordi
skt

Uttrycksfull
a adjektiv

Vått/
orenligt
arbete

såbbu

såbbut

De va e
fala e
såbbut e
gæra

sub

sörjigt

Tjåbbu

tjåbbut

De va
tjåbbut e
föör

torr/
mager
lång

skrinn
skrænn

Hu e
skrin å
skrænn

skrina,
skran,
skrunit

skojfrisk
slösaktig

olhittu
rumus

N dæn stârsa e e olhittu n
spjuver
Då ha man lætt för å öppen kamfore

fin/
vacker/
täck
ordentlig
har charm

tjokkelin
ontlein
Håttu

Är en som äger gott
tycke

E håttu e
ståars e
bå
tokkelin å
ontlein å
artu

thykkja

rolig/
trevlig

artu
fælfus

hattr

ardh

Anskräml
ig person
tätt

Fæsasam
tjätt

Han haad tökke fæsasam auga å fæsasamt
e sætt

thætter

otät/gles

grest

ha gresne

grisinn

skör/bräcklig. I överförd
mening lättretlig

fröin

goaktu

godaktig

goslen

sömnig

kôrô

kôrôt e
ver

kura